

[P. E. Eriksen.]

til opgaven. Gennem menneskets kontakt med mennesket føler den ældre: jeg er ikke overflødig. Aktivitet er af fundamental betydning. Der kunne måske findes endnu flere virksomheder, hvor man kunne skaffe en vis form for deltidsarbejde til den ældre generation, til en veltjent medarbejder, som kunne være med til at holde flere hjul i gang. Er det ikke nedbrydende både fysisk og psykisk at gå ledig, hvis man har kræfter tilbage?

Der bygges kollektivhuse og pensionistboliger, og der bygges og planlægges i dag mange plejehjem ud over vort land. Jeg tror, der er en god koordinering i gang mange steder, og vi kan hilse med tilfredshed, at kommunerne også følger denne opgave op. Men kommunerne har det jo sådan set svært med hensyn til at skaffe kapital, at skaffe de midler frem, som skal til, og de har måske også svært ved at holde typerne af hjem adskilt. Man skelner mellem alderdomshjem og plejehjem ved beregningen af de refusioner, som staten yder kommunerne efter de dagtakster, som nu kan godkendes. Man godkender i dag kun planer, som opfylder kravene til et plejehjem, uanset om hjemmet var tænkt som et alderdomshjem, og man lader personalets uddannelse være afgørende for refusionens størrelse. Der er mange hjem, der rummer både alderdoms- og plejehjemspatienter, simpelt hen fordi der trods aktivitet stadig mangler mange plejepladser. Andre steder løser man spørgsmålet ved at kombinere de to patientkategorier, og så er problemet der med refusionen. Jeg synes, det er et spørgsmål, vi må se på, når nu omsorgsloven er til revision.

Jeg vil også nævne en anden ting: jo flere plejehjem vi får, jo mere spiller visiteringen til disse hjem en rolle, forbindelsen til vort sygehusevæsen, hvor der jo i dag ligger mange plejepatienter, som man i fremtiden må sikre plejemuligheder, når de forlader sygehuset.

Jeg vil gerne sige her, at jeg synes, det er en opgave for sekundærkommunen at følge koordineringen op gennem — må jeg kalde det et rådgivningscenter, der skulle have til opgave at vejlede medborgere, at være et samlende kontaktorgan, der angiver, hvilke hjælpeforeanstaltninger der skal

træffes, og hvilke plejeanbringelser der kan foreslås, et organ, der analyserer behovet for plejepladser og er forbindelsesled til, må jeg sige det sådan, primærkommunens fremtidige tryghedskontorer eller kontorerne i kommunen, som giver oplysninger til den praktiserende læge og de sociale myndigheder osv. Altså, mens primærkommunen har aktiviseringen som sin opgave, kunne sekundærkommunen passende tage koordineringen op. Var det ikke en tanke til overvejelse? Jeg ved, at man tumler med planer i lignende retning flere steder, men her bliver der så et spørgsmål om refusionen; er det socialministeriet, eller er det indenrigsministeriet, når sygehuset drages ind i billedet?

Når vi nu er ved hjemmene, kan jeg selvfølgelig ikke lade være at bemærke § 7 i lovforslaget, hvor tallet 8 igen dukker frem. Det blev jo til et kompromis, sidste gang vi havde loven til behandling, hvor også tallet 8 var foreslået; det blev tallet 12, vi sluttede ved. Er der egentlig grund til at ændre ved dette tal? Mon der ikke er meget få hjem, der på privat basis er blevet oprettet med den grænse? De ved, at der ikke er økonomisk baggrund for driften med det antal patienter; det er en anden størrelse, der skal til, for at det kan gå. Jeg synes, at de private hjem har løst en opgave. Lad os stille vore krav til dem og underkaste dem vort tilsyn, det er helt i orden; men hvorfor skal vi nu drøfte dette tal igen? Vi kan godt, som ministeren også har sagt det, drage dem ind i samarbejdet alligevel.

Der kunne være flere bemærkninger at gøre, men under et udvalgsarbejde kan vi jo drøfte sagen videre. Der kan også være grund til at drøfte det spørgsmål, jeg har været inde på ved anden lejlighed, nemlig om personalet, mulighederne for dets uddannelse, sikkerhed for, at vi har folk til at passe patienterne inden for rammerne af det, vi bygger.

Venstre er rede til positivt at medvirke til at skabe en lov, som de kommunale myndigheder på den mest effektive måde kan udnytte til støtte for de mennesker, som vi gerne vil hjælpe.

Clara Munck: I den konservative folketingsgruppe er der ligeledes tilfredshed med i hvert fald hovedparten af indholdet af